

EL SECRET DE...

✍ CRISTIAN SEGURA

🕒 16/11/2013

Yu Hua

L'escriptor xinès Yu Hua va ser a Barcelona la setmana passada convidat per Males Herbes. L'editorial ha obrat un petit miracle publicant els primers relats de Yu, *El passat i els càstigs*. Yu va obsequiar-nos al CCCB amb una conferència de gran nivell intel·lectual i sincera. Va recordar els anys en què va exercir de dentista, una època que Yu ja ha descrit fil per randa i que l'avorria tant que fins i tot té comptades les dents que va arrencar, més de 10.000. Yu es va dedicar a escriure perquè els companys invertien el seu temps lliure a l'entrada de la clínica a aficions diverses, i ell va optar pel bolígraf i la llibreta.

Especialment visual i colpidora va ser la narració dels motius pels quals Yu considera que la seva literatura inicial, la que va elaborar fins al 1989, és d'una cruessa que fa mal: de petit vivia a l'hospital on treballaven els pares i sovint entrava a la sala d'operacions, on es distreia contemplant budells i sang. També de petit, durant la Revolució Cultural, anava a la platja del poble a presenciar les execucions sumàries. I després, com a dentista, havia d'endinsar-se en desenes de boques i treure peces corcades. Tot plegat va fer de Yu un home acostumat a exposar la misèria humana.

El moment de canvi va ser la matança a Tiananmen. Yu va assegurar que si hagués trobat d'allò més normal aquella violència hauria embogit. Des d'aleshores, la seva observació social és menys freda i sagnant. De fet, creu que va decidir transformar-se a partir d'un somni en què l'afusellaven. Es va llevar tan acollonit que va decidir canviar.

El seu estil planer, de frase curta, gramàtica senzilla, és el que el fa directe i contundent. No ha estat una elecció seva, segons va dir. En veritat assegura que és conseqüència de l'escassa educació que va rebre de petit, durant la Revolució Cultural. Yu és un home que viu al seu ritme.

Una prova d'això és que el *New York Times* el va fitxar aquest 2013 per escriure-hi un article mensual. Va anunciar que el deixarà de publicar el 2014 perquè, per molt prestigi que aporti escriure-hi, ell no s'hi acaba de trobar còmode: "Em demanen que em limiti a un text de 800 paraules, i em costa molt. Se'm fa difícil".